

Lună nouă, lună nouă

Lorena Craia

Lună nouă, lună nouă,
Dă-mi motive și când plouă
Să te scutur de podoabe,
Să fac mieilor cocioabe
Din sprâncenele de ceară,
Arcuite-n plină seară.

Către mine tinzi podețe
Moleșite de blândețe...

Lună plină, lună plină,
Să-mi sacrifici o virgină,
Care plânge-n umbra ei.
Du-o-n casele cu miei
Să se-aprindă lumânare,
Să mocnească-n desfrânare,
De la ultimul pătrar
Până piere pe altar.

Lună nouă, lună plină,
Noaptea n-au nicio vină!
Se aruncă peste mine
Cu tot cerul în buline...

Smulge-mă pană cu pană
Și întinde-mi o capcană,
Care să mă-mbrace viu
Cu un sânge auriu,
După care poți să mori
Și să mă ivești din zori.

Lună plină, lună nouă,
Să mă plângă toți în rouă!
De la ultimul pătrar,
Să mă-ntindă pe altar
Noaptea care ți-e stăpână,
Noaptea care mi-e bătrână.

Luna tace,
Luna vrea
Să mă tulbure ca ea.

Luna curge,

Luna-i sus
Și eu tocmai la Apus.

8 noiembrie 2016, Constanța